

Obsah

Předmluva	10
Úvod	12

Primární Systémy **15**

Bůh a nepoznatelné počátky	16
Fyzická realita jako systém energie	18
Život proti proudu entropie	21
Spontánní řád	25
Vznik užitečného řádu	28

Společnost jako komplexní systém **33**

Dvě tváře lidské podstaty	34
Ekonomická vrstva	38
Politická vrstva	43
Kultivace moci	49
Proč centrální moc nemůže řídit trh	51

Přirozený řád peněz **55**

Zrození peněz v systému dobrovolné kooperace	56
Honba za ideální komoditou	59
Standardizace a ražba mincí	66
Banky jako strážci depozit	69
Krev ekonomiky	72

Patologie monetárního systému **79**

Padělatelství jako útok na systém důvěry	80
Evoluce bankovního padělání	84
Kouzlo multiplikace peněz	89
Papírové „substituty“	95
Tajná dohoda	99
Bankovní monopol	102
Centrální banky	105

Stát v zajetí	109
Kouzelníci, Matrix a bublina	112

Důsledky systémové manipulace **119**

Neviditelný přesun bohatství	120
Informační chaos	123
Systémové anomálie	132
Cyklické krize	136
Měnové války	139
Ukradená trajektorie	142
Obhájci Matrixu	148
Digitální revoluce a kontrola	152
Proč by nám to mělo vadit?	157

Budoucnost peněz **161**

Peníze a právo	162
Monetární standardy	165
Cesta ven	169
Epilog	176

Předmluva

Většinu svého profesního života trávím uvnitř systémů. Jako programátor a systémový analytik se dívám na svět jako na obrovský, neuvěřitelně komplexní stroj. Moje práce je prostá: hledat chyby v kódu, optimalizovat procesy a odhalovat skryté vzorce tam, kde ostatní vidí jen chaos.

Ekonomie pro mě byla dlouho jen fascinující hádankou. Ve volném čase jsem sledoval, jak se my lidé hádáme o penězích, úrocích a cenách, zatímco se svět kolem nás zdál být čím dál nespravedlivější a méně logický. Čím víc jsem ale o ekonomii četl a čím hlouběji jsem ji analyzoval svými „systémovými očima“, tím silnější byl můj pocit, že v **samotném jádru našeho civilizačního operačního systému je kritická chyba**.

S veškerým respektem k poctivým ekonomům a akademikům musím říci: něco tu nehraje. Dvacet let jsem skládal střípky informací, propojoval fyziku s biologií a kupecké počty s teorií systémů. Výsledek tohoto pátrání mě šokoval. Došel jsem k závěru, že to, co dnes nazýváme „moderním finančním systémem“, není přirozeným vývojem, ale **největším organizovaným zločinem v dějinách lidstva**.

Předkládám vám tento útlý svazek nikoliv jako teoretickou učebnici, ale jako **vyšetřovací spis**. Nehodlám vás zahrnovat složitými vzorci. Místo toho vás provedu realitou, ve které platí neúprosné zákony energie a termodynamiky – zákony, které nelze přehlasovat v žádném parlamentu, a které se „kouzelníci“ ovládající Matrix nekrytých peněz snaží marně obelstít.

Jsem připraven na smršť kritiky. Ale to nutkání odhalit podstatu penězokazectví a ukázat vám cestu ven bylo silnější než opatrnost. Pokud máte pocit, že vaše úspory mizí, váš čas se vytrácí a svět kolem vás se hroutí do entropie, tato kniha je pro vás.

Pojďte se se mnou podívat na svět skrze kód reality. Možná zjistíte, že pravda je mnohem jednodušší – a děsivější – než vám doposud tvrdili.

Vítejte u vyšetřování.

Kapitola 24

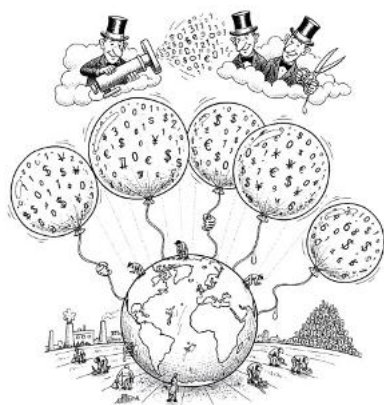
Kouzelníci, Matrix a bublina virtuálních peněz

V našem pátrání jsme odhalili, jak nekonečnou sérií penězokazeckých aktivit ze strany panovníků a bankéřů byl komoditní měnový systém transformován v systém virtuálních peněz. Někteří ekonomové mluví o "**evolučním vývoji**" měnového systému. Proti takové interpretaci je však potřeba se hlasitě ohradit. Pojem evoluce, převzatý z biologie, popisuje přirozené a spontánní změny systému probíhající v čase. Z tohoto důvodu pojem evoluce **vyklučuje**

jakýkoli zásah násilí. Pokud bychom násilí páchané penězokazci na lidské populaci po staletí měli nazvat evolucí, museli bychom interpretovat jako přirozený výběr i vyvraždění indiánů v Severní Americe či vybití některých živočišných druhů. Ne, takové použití jak pojmu, tak logiky je naprosto nesprávné.

Odtržením peněz od fyzické reality po roce 1971 žijeme již přes padesát let v experimentu, kde peníze nemají žádnou fyzickou realitu. V nitru naší reality tak vznikla **bublina virtuálních peněz**, která

má schopnost se rozpínat a smršťovat značnou rychlostí, a ovládá vše, čeho se dotkne.

Lidská společnost je rozdělena na dvě skupiny:

- **Kouzelníci:** Ti, kteří dokáží bublinu nafukovat a vyfukovat podle potřeby. Kdo to je? **Bankéři, centrální i komerční.** Centrální bankéř umí vykouzlit peníze do virtuální bubliny půjčením peněz komerčním bankám nebo nakupováním státních dluhopisů. Komerční bankéř umí vykouzlit peníze při půjčování peněz koncovým zákazníkům.
- **Prostý lid:** My ostatní, uvěznění fyzikálními zákony ve fyzické realitě. My produkujeme hodnoty v čase s nasazením vzácných zdrojů, ačkoli nám hodnota naší práce mizí v rukou kouzelníků.

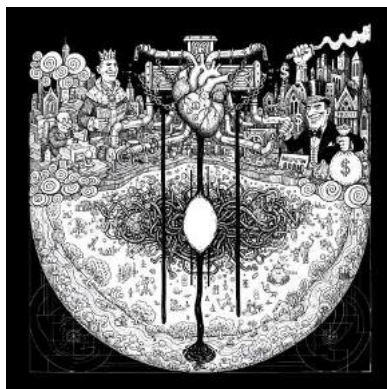
Nahrazení funkce peněz její iluzí

Drtivá většina obyvatelstva, ač vybavena základními pravidly logiky a matematiky, nechápe, jak peněžní systém funguje. Považují peníze za něco vzácného, co má za sebou nějakou fyzickou realitu. Představa virtuální bubliny je něco, co si neumí představit a nezapadá to do jejich chápání světa. V genech zděděné modely chování, považující za ctnost šetrnost a spořivost, je stále znova a znova přivádějí do nevýhodné pozice okrádaných v novém systému.

Peníze totiž chápou jako **uchovatele hodnoty**, který bude po délku jejich života uchovávat energii, kterou v mládí vyprodukovali, a s ubývajícími silami ve stáří je budou potřebovat. O tuto schopnost peníze však přišly. Již nejsou uschovatelem hodnoty, pouze a jenom prostředkem směny. Virtuální bublina svým nadechováním a vydechováním (rozpínáním, smršťováním) umožňuje pumpovat bohatství od těch produktivních k těm neproduktivním. To dělá z peněz napojení na Matrix, o kterém jsme mluvili v úvodu.

Když si například přijdete zažádat do banky o hypoteční úvěr, banka peníze, které vám půjčuje, **nemá**. Vy se zaručíte majetkem ve fyzické realitě a banka si peníze vykouzlí (vymyslí). Pošle vám je na účet a požaduje za jejich půjčení úrok. Splácením úvěru peníze ze systému zase mizí. Pro banky je to nesmírně výhodné, protože nemusí nikomu platit úrok za vypůjčení peněz.

Stejně tak **peníze, které máte uložené v bance, tam ve skutečnosti vůbec nejsou**. Banky dnes tvrdí, že peníze u nich nemáte uložené, ale že je bance

půjčujete na obchodování. Všechny vaše peníze tak slouží bance k různým obchodům. Čím více si u nich uložíte, tím více s nimi banka může nakupovat různé finanční instrumenty nebo produkty a snažit se na nich vydělat.

Když si přijdete do banky pro peníze, nebo ze svého účtu chcete něco zaplatit, banka použije peníze z **malé rezervy**, kterou má pro všechny své zákazníky, a z nich provede váš platební příkaz. Na konci účetního období banka zkontroluje, jestli má dostatečné zákonné krytí (rezervy) svých vkladů. v případě, že ne, pošle požadavek do centrální banky, která jí půjčí peníze, které si zase vykouzlí (vymyslí).

Kasino mentalita a dluhová past

V tomto systému se v podstatě **nikomu nevyplácí spořit**, protože úspory nejsou základem půjček a investic. A tak logický vztah, který jsme odhalili v Kapitole 15 – "úspory se rovnají investicím" – zmizel.

Ti pozornější jsou systémem odrazováni od spoření a snaží se svoje prostředky udržet hodnotné investováním do akcií a fondů. Prosazuje se "**kasino mentalita**", protože je lepší riskovat než nedělat nic a sledovat v přímém přenosu svoje ožebračování. Burzovní domy následující virtuální bublinu nabízejí k investování nejen akcie reálných firem či kontrakty reálných komodit, ale i nákup indexů a podobných virtuálních nástrojů, které v realitě vůbec neexistují.

Někteří dokonce jdou o krok dál a snaží se vytvářet **vlastní dluhové bubliny**, aby porazili Matrix jeho vlastními zbraněmi. Přestože musejí splácet úrok

(na rozdíl od bank), půjčují si obrovské sumy peněz, za které nakupují veškeré fyzické bohatství, které je schopno přinášet pravidelný výnos (např. nemovitosti). Z výnosu splácejí úroky a zbytek si ponechávají pro vlastní spotřebu. Velikost bubliny je omezena pouze schopností riskovat a udržet dostatečný cash flow pro splácení dluhu. i oni se tak stávají hráči, kteří jsou **magneticky přitahováni k dluhu** jako jediné cestě k uchování bohatství.

Chaos v srdci trhu

Všechny peníze vznikají jako forma dluhu. Dluh se tak stává základním nástrojem fungování ekonomiky i celé společnosti. Pro vládnoucí elitu nepředstavují peníze žádné skutečné bohatství, pouze číslo, které jsou schopni dosáhnout zvýšením dluhu. Celá společnost je magneticky přitahována ke tvůrcům peněz. Každý cítí, že poctivou prací (transformací energie) není schopen zbohatnout, a tak se společnost postupně snaží buď přilepit se na stát a participovat na produkci peněz, nebo se nechat zaměstnat ve finančním sektoru a pobírat nadprůměrné příjmy pramenící z produkce peněz nebo nesmyslné zákonné legislativy. Mnohé sektory na trhu se snaží být financovány ze státního rozpočtu pro svoji nezpochybnitelnou důležitost ve společnosti, jako např. kultura, vzdělávání, zdravotnictví atd.

Hranice dluhu: Fyzikální limit vs. Virtuální nekonečno

V systému komoditních peněz existuje přirozená a nepřekročitelná **hranice dluhu**. Je to dáno prostou matematikou otevřeného systému: můžete půjčit pouze tu energii (peníze), kterou někdo jiný dříve transformoval a následně se jí vzdal v podobě úspor.

Protože lidé jsou biologické bytosti, značná část peněz musí být neustále v oběhu pro uspokojení základních životních potřeb (jídlo, teplo, údržba). Nikdy se nestane, že by celá společnost přestala konzumovat, aby vše zapůjčila. Logicky z toho vyplývá, že **celkové zadlužení společnosti musí být vždy menší než celkové množství peněz v systému**. Fyzická vzácnost peněžní komodity tak funguje jako gravitace – drží dluh u země a nedovolí mu odtrhnout se od reality.

Vstup do světa bez limitů: Jakmile však peníze opustí fyzickou realitu a stanou se virtuálními záznamy, tato zářezka mizí. Kouzelníci mohou generovat peníze přímo z dluhu. v tomto Matrixu už dluh není omezen existující energií, ale pouze fantazií a ochotou dál „věřit“ digitálním číslem.

V takovém prostředí dochází k systémové absurditě: Celkový globální dluh může být (a dnes již je) mnohonásobně větší než veškeré existující bohatství

planety oceněné v těchto penězích. Z pohledu systémové analýzy jsme vytvořili „nekonečnou smyčku“. Dluh se stal palivem pro vznik dalších peněz, které generují další dluh. Tím jsme odstranili brzdu, která v přirozeném řádu chránila společnost před totálním kolapsem. Společnost se nyní nepohybuje po pevném základu, ale vznáší se v dluhové bublině, pod kterou zeje prázdnota. Fyzika nám říká, že každá taková odchylka od reality musí skončit drsným návratem k zemi – okamžikem, kdy se ukáže, že sliby (dluhy) jsou nekonečné, ale atomy a jouly (skutečné statky) nikoliv.

Centrální plánování v srdci kapitalistického tržního systému rozkládá spontánní řád trhu. Tyto dva neslučitelné koncepty nemohou zdravě vzájemně kooperovat.

- **Ztráta kontinuity:** Nebezpečným faktorem je i fakt, že přesunutí peněžního systému z ekonomického systému do systému politického se ztrácí kontinuita v procesech a tendencích. Spontánní řád peněz umožňoval dlouhodobé finanční strategie jak pro firmy, tak i domácnosti, protože fyzická realita neumožňovala zásadní změny pravidel finančního systému. Na rozdíl od toho systém zasazený do politické vrstvy může být neustále měněn. Politická hra bez pravidel vytváří chaos způsobený změnami vedení at už ve vládě, tak i ve vedení centrální banky.
- **Akademická slepota:** Snahy centrálních bankéřů plánovat a řídit tržní hospodářství v její komplexitě je nutí vytvářet nekonečně složitý systém, který postupně nechápu ani sami zaměstnanci centrálních bank. Akademici na vysokých školách píšou vědecké práce o funkci a procesech centrálních bank. Ze strany zaměstnanců bank však sklízí jen výsměch, protože realita toho, co se skutečně děje, je na míle vzdálená akademickým představám vědců.

Taková je realita našeho monetárního systému, který je pilířem naší ekonomické "stability".

Krátká vsuvka - Strategie přežití: Kumulace energie a bezpečí

Na tomto místě bych chtěl zdůraznit jeden poznatek, na který jsme v několika kapitolách již částečně zmínili, a je pro naše další vyšetřování naprosto zásadní. Lidský druh si jako svou hlavní strategii přežití na této planetě zvolil kumulaci užitečné energie.

Vše, co zvyšuje vaši pravděpodobnost přežití a prosperity, je v jádru takovou naakumulovanou energií. Je to váš byt, který vás chrání před

mrazem, vaše auto, které šetří váš čas, i zásoby jídla ve špiži. Není proto divu, že si lidé po tisíciletí vytvářeli i část zásob v té komoditě, která byla nejlíkvinnější – v penězích. Taková zásoba byla **pohotovostní energetická rezerva**, připravená k okamžitému užití v boji proti nečekaným hrozbám.

Vraťme se na chvíli k našemu příteli Robinsonovi. v našem primitivním příkladu jsme mluvili o vztahu úspor a investic při pletení sítě. Ve skutečné realitě by však Robinson nezačal vytvářet zásobu ořechů až ve chvíli, kdy by chtěl plést síť. Jeho první prioritou by byla **bezpečnost**. Ponechán napospas živlům a nemocem, vytvářel by zásobu ořechů primárně jako pojistku pro dny, kdy by ze zdravotních důvodů ořechy sbírat nemohl. Teprve ve chvíli, kdy by jeho „energetický kondenzátor“ (zásoba) byl dostatečně nabitý, aby pokryl riziko hladovění, mohl by se rozhodnout část této energie obětovat na investici – tedy na čas strávený pletením sítě. Každá investice je procesem snižování bezpečnosti s vidinou jejího dalšího zvýšení, pokud investice bude úspěšná.

Pokud někdo nahlíží na peníze pouze jako na „prostředek směny“, zcela mu uniká jejich role jako **tvůrce bezpečí**. To je druhá, neoddělitelná tvář peněz. Schopnost uchovávat hodnotu v čase není jen „příjemná vlastnost“ – je to fundamentální důvod, proč se určitá komodita vůbec penězi stala.

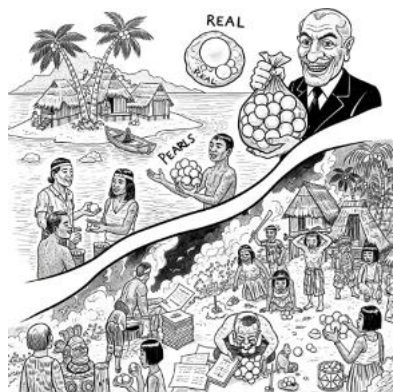
Když dnes systémoví „Kouzelníci“ manipulují s hodnotou vašich peněz a úspor, nedopouštějí se jen ekonomické chyby. Oni přímo **ničí vaši bezpečnost**. Je to systémový ekvivalent situace, kdy by squatteři obývali váš byt, zatímco jste v práci, vaše auto tajně využívala půjčovna v době, kdy spíte, nebo by váš kabát v restauraci nosil někdo cizí, zatímco vy sedíte u stolu. Všechny tyto aktivity mají společného jmenovatele: zpochybňují integritu vašeho vlastnictví a dělají z vaší energetické rezervy (a tedy i z vašeho života) věc veřejnou. Tím Matrix definitivně rozbíjí základní bezpečnostní protokol lidského přežití.

Kapitola 25

Neviditelný přesun bohatství a psychologie inflace: Narušení rovnováhy a důvěry

Jedním z nejzákeřnějších důsledků monetární manipulace je, že se nejedná o přímou krádež. Nikdo vám nevyrvě peněženku z ruky. Místo toho dochází k **neviditelnému přesunu bohatství**.

Představte si to na příběhu, který se mohl odehrát na zapomenutém kousku ráje. Představte si tropický ostrov v hlubinách Tichého oceánu, daleko od civilizace, kde žije primitivní, ale harmonická domorodá společnost. Po generace jsou jako platební prostředek používány **perly**. Jsou velice vzácné, perlorodky se již ve zdejších vodách prakticky nevyskytují. Pokud se někomu

poštěstí najít perlu, je jeho příběh v rodině oslavován jako okamžik skutečného štěstí a požehnání. Množství perel je na ostrově v podstatě stabilní a jejich omezená nabídka dobře zprostředkovává všechny obchody.

Jednoho dne se prostý rybář dostane do děsivé tropické bouře, která zažene jeho loď daleko na otevřený oceán, až se přiblíží k přístavu civilizované společnosti. Tam rybářovy perly vyvolají velký rozruch pro svou nevídanou krásu a rybář

může za ně nakoupit různé zboží, které na ostrově nikdy neviděl. Během svých nákupů rybář zpozoruje, že zlatník používá pro analýzu kvality perel speciální přístroj. Dále si všimne, že si děti hrají s kuličkami, které vypadají

přesně jako jeho perly. Okem ani pohmatem není schopný rozpoznat žádný rozdíl s jeho vzácnými perlami. Dokonce i váha je stejná.

Chvilí se zdráhá a jeho svědomí mu brání okamžitý nápad uskutečnit. Vždyť celá jeho společnost je postavena na poctivosti perel! Ale vidina rychlého a snadného zbohatnutí nakonec zlomí jeho čestnost. Rybář se rozhodne, že za jednu ze svých skutečných perel si koupí přístroj na analyzování kvality perel a pytlík dětských kuliček. Za další perlu pořídí dostatek potravin a vody na zpáteční cestu. S tímto nákladem se po strastiplné plavbě vrací na rodný ostrov.

Nikdo netuší, co přiváží. Za kuličky, které se tváří jako perly, začne ve velkém nakupovat různé zboží – ryby, kokosy, sítě – a pak ho prodává za skutečné perly ostatním domorodcům. Dále začne za kuličky nakupovat pozemky, nebo si půjčuje skutečné perly s příslibem splacení v "perlách", které ve skutečnosti tvoří z kuliček.

Zvýšené množství kuliček, vypadajících identicky jako perly, začíná na ostrově působit neviditelný, ale zničující efekt. Trh, ta naše inteligentní neuronová síť, si začíná všimnout. Najednou je v oběhu příliš mnoho "perel" vzhledem k množství skutečného zboží. **Kupní síla "perel" klesá a všechno se obchoduje za více perel.** I pozemky, které rybář systematicky nakupuje, stojí stále více perel, ale to pro rybáře není problém. Pořizovací hodnota kuliček je pro něj minimální.

Lidé přestávají perlám věřit, jejich úspory ztrácejí hodnotu a někteří dokonce uvažují o zavedení nového platidla. Ale rybář není žádný hlupák. Již první várkou kuliček uplatil **šamana**, duchovního vůdce ostrova. A ten měl "vidění": Ten, kdo bude podkopávat božský význam perel, má být naražen na kůl! Bohové kdysi vybrali perly jako posvátné platidlo, a kdo odporuje Bohům, nemá ve slušné společnosti místo!"

Po tom, co je provedeno několik poprav vzpurných domorodců, kteří se snažili varovat, již není cesta zpět. Rybář si najímá několik bezohledných hromotluků jako svoji ochranku a pokračuje v ovládnutí ostrova. Postupně od všech domorodců získá téměř všechny skutečné perly. Ty si bezpečně ukládá do trezoru v bance v civilizovaném přístavu. Všechny pozemky na ostrově již patří jemu, protože nouze donutila postupně všechny, aby svoje majetky vyměnily za potřeby k přežití.

Z rybáře se stal **magnát ostrova**. Občas se v noci probouzí hrůzou ze svých činů, ale ví, že co se stalo, se nedá změnit. Snaží se omlouvat své činy tím, že byl bohy vybrán, že ta bouře byla božským znamením. Ale jeho nové postavení a možnosti jsou nekonečné. Každá z žen chce být jeho partnerkou, všichni obdivují jeho zdánlivý "úspěch". Všichni se ho bojí a v duši ho nenávidí.

Nechápu, co se stalo, ale jejich realita už je jiná než před tím, než se na ostrov dostaly "kuličky".

Tento příběh z ostrova je zrcadlem toho, co se děje v naší vlastní realitě. Je to ukázka **Cantillonova efektu** v praxi: bohatství se přesouvá od těch, kteří jsou dál od zdroje "nových peněz", k těm, kteří jsou blízko.

Tento systematický přesun bohatství má devastující **psychologické důsledky** pro jednotlivce i celou společnost:

- **Eroze spořicí mentality a rostoucí krátkodobá preference:** Proč šetřit, když peníze na účtu rok co rok ztrácejí hodnotu? Místo abyste odkládali na důchod nebo na dům, začnete pocívat tlak peníze co nejrychleji utratit, protože "zítra už za ně koupíš méně". To vede k **rostoucí časové preferenci** – lidé preferují okamžitou spotřebu před budoucí investicí. To podkopává hluboké, zdravé ekonomické principy z Kapitoly 15, které říkají, že úspory jsou základem investic a dlouhodobého růstu. Když se nevyplatí spořit, nevyplatí se ani dlouhodobě plánovat a budovat.
- **Narušení důvěry ve spravedlnost systému:** Když lidé vidí, že i přes svou tvrdou práci a snahu šetřit jejich úspory mizí, nebo se jim nedaří dohnat růst cen, vede to k **hlubokému pocitu nespravedlnosti a frustrace**. Vědí, že se něco děje, ale nechápu co. To může vést k sociálním nepokojům, politické polarizaci a erozi důvěry v instituce a samotný koncept "spravedlivého" systému. Proč hrát podle pravidel, když se zdá, že je někdo neustále mění?
- **Růst konzumerismu a materialismu:** Znejistěná hodnota peněz a ztížená možnost skutečného spoření může vést k zesílenému důrazu na okamžitou spotřebu a hromadění materiálních statků. Lidé se snaží "zbavit" znehodnocujících se peněz, což vede k nezdravému konzumerismu namísto smysluplného života a investic do budoucna.

Tímto způsobem monetární manipulace nejen přerozděluje bohatství, ale i **systematicky narušuje morální a psychologickou strukturu společnosti**. Podkopává základní etické principy poctivosti, odpovědnosti a dlouhodobého plánování. Je to neviditelná, ale o to zákeřnější forma útoku na samu podstatu lidské prosperity a důvěry.